

415) VIII Три дні.

З таємної бездні небуття
Маленьку искорку, ледь відчужу гущу
Тюкликано чо земного життя,
На земні радощі на земню Катуну.

Вона летить мот, зірка та,
Моз неба в безмір улітає,
Що ось спини лась на момент;
В нів шкідлих трибогині-золі
Її трітартю, мот поболі
Її на дорогу дає презент.

Її мовила знаї, дуче часлиба,
Зане тобі талантаркий,
Будь сильнати і ясна і мислиба,
Мій умиливий, твій зір палкий."

А друга мовила, Від мене
Прийми богаий окарв гуга,
Бажає правди нестружене,
Бажає більшого життя.

І фантазія твоя хай буде многоплорна,
А в серії твоїх хай горить
огонь мочітій, гордість благородна,
Перед ніким твоя мука не Корить.
Тя трети, злобная старуха
Вимікаютьсь наїї слова
Аа дущу своїм духом хуха
Тось чо скимлять мот собі:

Ай, ай, позмедрились сестриці!
Ось уаюно винайшли яку!
Фольга нодіські рукавиці
На нрі ситлять без аіку.

» Па чоме внаковсь Данта, Бете
Ти мели з ~~не~~ хочете зробиць?
Ау, людолюбці, без мене ви не втнете,
Мені ж герівтих побуха втне досить.

» Текайте, а фарунок ії дам
Млакый, мовати пумні дати
Її будуть не комівалий клам,
А зірми Тяжкої мучкий кару.

» І даче собі раче, у свою путь,
Що терієх втерена тоді, не ризмарчюнож.
А тим тоді на світі будь.
Будь Русном і хлопаким сином!

» Малахтій будь рвать тебе
Мін ходо, в вир жита, мочутий,
В великих діліх мотрів і герівко
Па вроджене і мій присуєрминчій
Тебе по нас зачебе
В багачушке, в клопотів муравліцько.

» Пач заріє сили, що искрыть сев тоді,
Аї, ви не розівет короак сліде,
Без втраб, без змаганія нате в гряді
Цяо зріддучуць твій нездарний рід.

» Твій ум хот буде вітно рвать са
До світли, правди добра,
Тла в бік не зружне годрить са
До твї тетії, Катра

9

Не і
не грате, а, сміку мін.
Щоб мев затини сином вє ставь са
Щоб мев затини сином вє ставь са
Щоб мев затини сином вє ставь са
Щоб мев затини сином вє ставь са

Щоб мев затини сином вє ставь са
Щоб мев затини сином вє ставь са
Щоб мев затини сином вє ставь са
Щоб мев затини сином вє ставь са

415/111

Гробо чуте їдї за пекло стане,
Їво тоїдї муть усі,
Ан сміття з карбу зробиць се позане,
Ан зависть розростеь, любов заване,
Зірка отуца личить се в чумі.

Башати будеь чравди гучне,
Ма з помилки ч помилку мучать,
Нїхто тебе не витегне з калюжі,
Хиса лш баша благогаїв."

Написано г. 27 маї 1895 р., гочине гучковане.